

שעוזרנו. מילא כשזה נעשה
בתוך מעי האש, שהרי לא
מצטרח הזרע אלא בתוך מעי
הנקבה להתחפש בה דיוקן של
אדם, וכך אם אליה ממש דרגות
הם דיוקן של אדם, באיזה מקום
מצטרח ומתחפש הדיוקן מה
בתוךם הרים הללו?

אם תאמר בתוך הנקבה הם הין,
זה העולם הבא - לא כך! שהרי
לא ה策יר ציור ודמות עד
שישצאות האותיות לחוץ, ואחר
כך נגלה. ועוד, שהרי העולם
הבא היה האפן, שכחוב ויאמר
אליהם יחי אור ויהי אור. ויאמר
אליהם יחי רקיע. הרי האפן הוא
היה.

אם תאמר בנקבה שלמטה - לא
כך, שהרי טרם היתה! וכישצאה
דמות אדם, נקבעו יצאה עמו.
הרי לא ה策יר דיוקן של אדם
בזה. אם כך, באיזה מקום ה策יר
ונחיק פזרע זהה לחיות תקיתו
של דמות אדם? אלא זה סוד
עליזון. אדם בראשון ה策יר
ונחיק בליך נקבה. האדם השני
מפח ונרע של זה נחיק וה策יר
בתוך נקבה.

אדם הראשון, חקיקה של צייר
ודמות הגוף, לא היה בנקבה,
ובלי צייר כלל היה. וה策יר
ונחיק למטה מהעולים הבא, בלי
זכר ובלי נקבה, אומנם אומות
נガלו בתוך המדה, וה策יר
ונחיק בהן סוד של אנשים.
והאותיות בדרכו ישרה בסדור
שלhn, מסוד של האור הראשון,
התחלו להתקק ולה策יר (אותיות),
וננרע האור הזה בתוכו מוק
המדה. כשהגען לתוכה המדה
וփקם למים בתוך מים, התפשט
הרקיע בצייר של אדם דמות
בראי.

לאחר שהתקשתה הנקבה אליו

ד אדם כמה דאתערנא. תינה פד אתבעיד דא
לגו מעוי דאתה, דהא לא אתציר זרעא,
אלא בגו מעוי דניוקנא, לאתפשתא בה
דיוקנא ד אדם, וכהא אי אלין חמיש דרגין,
איןון דיוקנא ד אדם, בגין אחר אתציר
ואתפשת האי דיוקנא, בגין איןון מים.

אי תימא גו נוקבא הו, דא עלמא דאתמי, לאו
הכى, דהא לא אתציר ציירא ודיוקנא, עד
דנפקו אתוון לבך, ולבתר אתגלימו. ותו דהא
עלמא דאתמי הוה אומנא, דכתיב ויאמר
אליהם יחי אור ויהי אור. ויאמר אלהים יחי
 רקיע, הוא אומנא הוה.

אי תימא בנוקבא דלטפא, לאו הכى, דהא עד
לא בנות, ובכ נפק האי דיוקנא ד אדם,
נוקביה נפקת בהדריה. הוא לא אתציר דיוקנא
ד אדם בה. אי הכى, בגין אחר אתציר ואתגלייף
האי זרע, למחריו גליפו דיוקנא ד אדם. אלא
דא רזא עלאה, אדם קדרמה אתציר ואתגלייף
בלא נוקבא. אדם תנינא, מהילתא וזרעא
ד הא, אגלייף ואתציר גו נוקבא.

אדם קדרמה, גליפו דצינרא ודיוקנא דגופא,
לא הוה בנוקבא, ובלא ציירא כל הוה.
ואתציר ואגלייף לטא מעלמא דאתמי, בלא
דכורה, ובלא נוקבא, איןון אתוון אגליימו גו
משחתה, ואתציר ואגלייף בהו רזא ד אדם.
ואתוון בארכ מישר, בסדורא דלהון, מרזא
דאוד קדרמה, שריוא לאתגלפא ולאתצירא,
(אותו) ואזרע האי אור בಗויה גו משחתה. פד
מטא גו משחתה, אהדר מיא, גו מיא,
אתפשת רקיע ציירא ד אדם, דיוקנא בדקה
חזי.

לכבר דאתקשת נוקבא לגביה, ואתנדורי
אנפין באנפין, האי דיוקנא ד אדם,